

circular per als socis

GENER - FEBRER 1977

a. e. talaia

ESCUELA DE CHOFERES

BEUMALA

VILANOVA I LA GELTRU

Avda. Balmes, 7, ent., 1.º

Teléfono 893 30 93

GALERIES
OLARIA

JOGUINES DE TOTA MENA
VENDA I LLOGUER DE TENDES DE CAMPING

Articles per al camp i la platja

Plaça Carros, 5 i 9 - Telèfon 893 04 70 - Vilanova i la Geltrú

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

Carrer Comerç, 4 - Tel. 8931257 - Vilanova i la Geltrú - Parellades, 62 (Patronat A.C.) Sitges

Alcohol i Muntanya

pel Dr. RAFAEL BATTESTINI I PONS
(publicat a la Revista VERTEX)

En principi no som contraris a l'ús d'alcohol a muntanya, ja que pot servir com a relaxant, afavorint la son, i eupèptic, combat la pèrdua de gana; a més, dona una certa sensació d'escalf. La seva ingesta, però, ha de limitar-se a l'interior d'un refugi o d'una bona tenda al retorn d'una jornada de muntanya.

Un altre aspecte és l'ús d'alcohol precisament durant aquesta jornada de marxa. Creiem que està formalment contraindicat, per diversos motius:

En primer lloc, l'alcohol és un fàrmac psicotròpic que provoca relaxació i pot accelerar l'aparició de fatiga; és desaconsellable en marxes llargues. A més, té una acció depriment sobre la psicomotricitat, allargant el temps de reacció i augmentant els errors comesos; per aquest motiu cal prohibir l'alcohol en totes les ocasions que requereixin tècniques especialitzades, tan en roca com en gel.

En segon terme, l'acció de l'alcohol recau sobre els teixits cerebrals i augmenten els efectes de la hipòxia. Aquesta ja comença a ésser notada a partir dels 3.000 metres, provocant fatiga, mal de cap i una progressiva incoordinació psicomotora: és una simptomatologia que queda fortament agreujada per la ingesta d'alcohol, que disminueix la resistència de l'organisme enfront del denominat "mal de muntanya".

Finalment, l'alcohol té un efecte vasodilatador perifèric i augmenta la circulació sanguínea a nivell subcutani. Aquest augment afavoreix la pèrdua de calories per part de l'organisme, que, en condicions normals, reacciona contra el fred amb vasoconstricció perifèrica. L'alcohol blaqueja aquesta reacció de defensa i ensems disminueix la sensació de fred per part del qui l'ha begut, i pot arribar a negligir les mesures de precaució més elementals en la vestimenta. La pèrdua progressiva de calor pot donar congelacions locals o generalitzades.

Per tots els motius anteriorment esmentats considerem que cal prohibir la ingesta d'alcohol a l'alta muntanya.

JULIA

C. A. D. A. M.

L'alta muntanya dintre la nostra societat ha tocat fons. Des del començament de la Talaia l'alta muntanya ha sigut minoritària, no ha tingut mai la força suficient per crear uns equips sòlids que permetessin la creació d'altres muntanyencs més joves que ells; d'aquesta manera la continuació de les generacions és cada cop més exigua, corrent el perill de que arribi a perdres, o de que tothom vagi per les seves, que és més o menys el que s'ha fet fins ara.

Nosaltres ens hem plantejat el problema i hem mirat de buscar una solució, intentant d'aconseguir rejuntar la generació passada amb l'actual, de manera que en un futur es pugui preparar quelcom de seriós, com pot ser l'ensenyament de la muntanya a les noves generacions.

Hem accedit constituirnos com un grup de treball, no com una secció, ja que creiem que l'alta muntanya està per sobre les burocràcies de les seccions, i com un grup conscient de que l'última feina a fer és la de pujar muntanyes perquè sí. Creiem que per pujar muntanyes és necessari una preparació, que va des del físic al psíquic, passant per la selecció del material a portar, coneixença i estudi del terreny, tècnica... i sobre tot entendre molt bé les lleis naturals de la muntanya, com són el companyerisme, el saber tornar enrera a temps quan les condicions no permeten el conqueriment del cim, etc.

Però no és tan sols aquesta la feina que ens proposem fer, sinó que també ens hem plantejat el fet de donar a conèixer al major nombre de gent possible, el què és i el què es fa a la muntanya; per fer això utilitzarem tots els medis que puguem, com per exemple el butlletí de la nostra Entitat A. E. Talaia, el diari de Vilanova, conferències, etc.

El problema més gros que ens ha sorgit al constituir el grup, és el fet dels desplaçaments, ja que per desgràcia el nostre Pirineu està a més de doscents kilòmetres de la nostra vila, i les festes no són gaire abundants; per tot això hem decidit recórrer als cotxes particulars com a medi de transport, el que fa, molt a disgust nostre, que el grup que som en l'actualitat no pugui ser ampliat. De totes maneres llencem la crida a tota la gent de la nostra societat que fa muntanya pel seu compte, tan joves com vells (doncs creiem que tots tenen un lloc en la proximitat de la muntanya, uns per les seves forces i els altres ensenyat el veritable esperit de la muntanya i de la Talaia) perquè es vagin ajuntant i vagin promocionant a d'altres joves que si no van a la muntanya és perquè no saben com ni amb qui anar-hi.

Així d'aquesta manera ens constituïm com el C.A.D.A.M. (Col·lectiu Autònom D'Alta Muntanya) per si altres grups volen recollir la nostra idea, que té com a finalitat més important el promocionar i donar a conèixer tota una sèrie de gent nova.

Els nostres punts més importants són:

- a.— Fer una excursió d'alta muntanya com a mínim cada mes.
- b.— Trobar-se almenys cada quinze dies per preparar i programar tot tipus de feina relacionada amb la muntanya.
- c.— Donar a conèixer el nostre treball a la gent.
- d.— Treballar per la creació de nous grups, o per l'ampliació del nostre.

Secció Fotogràfica

La Secció Fotogràfica de l'A. E. TALAIA organitza un concurs de fotografia amb el tema: LES COMPARSES; que es celebraran el dia 20 de febrer dintre el programa d'actes del Carnaval de Vilanova i la Geltrú.

Amb aquest concurs es preten donar una visió de les nostres Festes a través de les càmeres dels fotògrafs de tot Catalunya.

Bases

- CONCURSANTS:** Tos els residents a Catalunya.
- TEMA:** Les Comparses.
- OBRES:** En blanc i negre: Màxim de tres per concursant.
Han d'ésser inèdites. Format mínim: 18 x 24; màxim: 30 x 40. Hauran d'ésser sense muntatges i reforçades amb cartró del mateix format.
En color: Igual que en blanc i negre.
Transparències en color: Un màxim de cinc.
Tamany únic: 24 x 36.
- IDENTIFICACIO:** Al dors de cada obra hi ha de figurar lema i títol, nom i adreça de l'autor.

VEREDICTE:

Serà públic. Es donarà a conèixer als concursants la data i el lloc a on es celebri.
A la vegada serà inapel·lable.

PREMIS:

Es donaran tres premis al valor individual de la obra, per cada una de les seccions.
Cada concursant només tindrà opció a un premi de cada grup.

CALENDARI

FLAÇ D'ADMISSIO:

Fins el dia 18 de Març de 1977.

TRAMESES:

Per correu o també personalment a la secretaria de l'A. E. TALAIA, C/. Comerç, 4, de 8 a 10 del vespre.

EXPOSICIO:

Del 1 al 11 d'Abril, a la sala d'actes de l'A. E. TALAIA.

**CLAUSURA I
LLIURAMENT DE
PREMIS:**

Tindrà lloc el 11 d'Abril a les 8 del vespre i es projectaran les diapositives presentades al concurs.

DEVOLUCIO:

Podran ésser recollides als 30 dies següents de la clausura.

NOTES:

La Secció Fotogràfica farà tots els possibles per tenir en perfecte estat les obres presentades, però no es fa responsable dels danys que poguessin rebre per causes imprevistes.

Qualsevol incidència no prevista en aquestes bases serà resolta pel jurat. La participació al concurs suposa l'acceptació total d'aquestes bases.

Els trofeus seran exposats a un cèntric establiment de Vilanova durant la setmana de Carnaval.

AGRAIMENT PER LA

SEVA COL.LABORACIO: Il·lustríssim Ajuntament

Penya Barcelonista

Foment Vilanoví

Societat Coral La Unió Vilanovesa

Pòsit de Pescadors

P. Pirelli, S. A.

Mobles Tarragona

Contes que, en el fons, son veritat

Una vegada, hi havia un país, dit Burinada, en el qual tothom era feliç. Els seus habitants eren petits, bé, jo diria petitíssims. No tenien ni un pam d'alçada. Tothom treballava per a la comunitat en les coses que millor sabia fer: uns feien les cases noves i arreglaven les velles, altres llauraven la terra, altres eren els cuiners encarregats d'atipar els afamats burins després del treball. I així tots.

El qui dirigia totes les feines era el Gran Burí, el més vell i savi de tots els petits burinets. Sempre que creia que calia fer alguna cosa nova, el Gran Burí ho consultava al seu poble, el qual generalment hi estava d'acord, car respectava la seva saviesa i perquè sabia que el seu cap ho feia tot pel seu bé.

Tots els burinets tenien una afició comú: anar a cercar la llibertat i la felicitat. Els caps de setmana anaven tots al País de Nord, on es trobava la felicitat. N'agafaven una mica i se l'emportaven a Burinada. Quan veien que se'ls acabava, tornaven a buscar-ne. El mateix feien al País del Sud, on anaven a buscar llibertat. Els agradava tant ser lliures!

Així un dissabte, de bon matí, es trobaren tots els burinets a la plaça del Clavell, i tot cantant anaren al País del Nord. Feia una estona que caminaven quan el Gran Burí, que era el qui anava obrint traça, va trobar un caminet envoltat de flors, grogues i blaves, i amb una herba molt tova que els permetria de caminar amb molta comoditat. No havien vist mai aquell camí i el Gran Burí va dir:

— Estimats companys de Burinada, què us sembla si agafem aquest camí en lloc del pedregós que agafàvem sempre?

— Síííí...!!! —varen dir tot a l'hora—.

— Nooo!!! —va dir un dels burinets—. Eh? què passa? qui ha dit que no?

Tots es miraven bocabadats. Qui era el qui preferia anar per un camí pedregós en lloc del de roses? El que havia dit que no, era un burí extrany. Ningú no recordava haver-lo vist mai. Això sí, anava molt ben vestit i semblava molt bon noi, i com que ningú volia discutir, sinó que el que volien era que tots estessin en pau, varen decidir d'anar pel camí pedregós. Era un camí lleig i trist, però almenys tots anaven contents.

Varen arribar tots cansats al País del Nord. Tots pensaven que per culpa del burí antipàtic, com ja el començaven a anomenar, però és clar, al país de la felicitat s'és feliç, i tots cantaven i ballaven fins al diumenge, quan tornaren a Burinada amb un cargament molt important de felicitat per a tothom.

Un altre dia els burinets varen decidir anar al País del Sud, el de la llibertat, i va passar el mateix una altra vegada, però, ara, els burins no varen voler fer cas del burí antipàtic i varen decidir que valia més que n'hi hagués un d'empipat que no molts de mig enfadats, i li varen dir que no, que ells anirien pel camí de flors i que si tenia ganes d'anar pel de pedres que ho fes, però sol. El burí antipàtic va insistir una i altra vegada, però no va aconseguir convèncer els altres, i així es va posar l'últim de la fila i mentre els altres cantaven ell feia una cara tota llarga i uns morros de pam. Per primera vegada els altres no havien fet el que ell volia. Estava enfadat. No hi ha dret, pensava, em tenen mania. Dintre el seu petit cervell no entrava la idea que tots

tenien dret a opinar, i perquè en tingués un seguit de manies, els altres no tenien perquè sacrificar-se sempre inutilment. Així, quan arribaren al país de la llibertat, tots la feien servir per jugar, cantar i ser feliços, mentre que el burí antipàtic la feia servir per estar enfadat.

Va passar el temps, i amb ell va arribar l'hivern, amb la tristor que porta sempre el fet que no hi hagin flors ni ocells, no poder banyar-se al riu i tan-tes altres coses. La neu tapava els camins i els habitants de Burinada no po-dien anar a buscar ni llibertat ni felicitat. Per això els petits burinets comen-gaven a estar tristos. El malhumor entrava a les seves cases i discutien per tonteries. En veure això, el Gran Burí va decidir trametre una expedició al País del Nord a buscar felicitat, i una altra al del Sud a buscar llibertat. Era indispensable que alguna de les dues expedicions arribessin i tornessin sinó Burinada estava perduda. Va buscar els sis burins més forts i valents i els va cridar al seu palau. Els ho va explicar i els burinets varen acceptar la perillo-sa missió: tres anirien al país de la Llibertat i tres al de la felicitat. Era una tasca molt arriscada. Ultra la neu, que tapava els camins, i les feres ferotges, que hi havia pels boscos mig mortes de fam, envoltaven el país, pel Nord i pel Sud els seus pitjors enemics. Portats pel vent i el tro, envoltaven el país de la felicitat l'enveja i l'odi, i el país de la llibertat l'opressió i el vici. Per això, el Gran Burí va treure d'un vell armari unes flors màgiques que tenien grans po-ders sobre el mal, i en va donar una de blanca i una de blava a cada un dels qui anaven al nord, i una de blava i una de vermella als del sud. En veure que els que anaven al país de la llibertat tenien una flor vermella i ells no el burí antipàtic, que era un dels qui anaven al país de la felicitat, es va enfadar. El color vermell era el seu preferit i el volia per a ell. Els ho va dir als burinets que anaven al Sud i ells varen contestar que aquella flor era per a lluitar con-tra el vici, i que els feia falta, però que si tant li agradava, un d'ells aniria al nord i ell podria tenir la flor vermella al sud. El burí antipàtic es va posar se-riós i va dir que ell no volia anar al país del Sud, però sí que volia la flor ver-mella. Li agradava més. Els altres, com que la necessitaven, no li van donar. El burí antipàtic va anar a la plaça del Clavell i va cridar tot el poble de Bu-rinada. Els va dir que li havien pres la flor vermella, que era per a ell i no li volien tornar. Quin rebombori no va armar! El poble de Burinada es va enfadar molt i va anar a buscar els tres burinets per prendre'ls la flor vermella, que creien que era del burí antipàtic. Aquests, en veure tot el poble que els volia agafar varen començar a córrer i escaparen, marxant cap a la se-va missió. Sabien que ells tenien la raó, però no podien fer res per combatre la mala fe i l'egoisme del burí antipàtic, qui, per un color, volia posar en perill la vida d'ells tres i la llibertat de tota Burinada.

Una setmana després, van arribar les dues expedicions carregades de fe-licitat i de llibertat. Llavors el poble de Burinada va tornar a ser feliç i com-prengué que el burí antipàtic els van enganyar. Decidiren demanar-li que can-viés, però ell va dir que no, que si no els agradava la seva forma de ser que marxessin de casa seva.

El Gran Burí els va dir:

— Mira, tingues en compte que la nostra societat s'aguanta gràcies a la companyonia i al treball dels uns per als altres. Tu t'estas guanyant mol-tes antipaties, sols tens uns amics, els qui varen anar amb tu al país del Nord, però ells et volen perquè en una missió especial, com més gent millor per llui-

ESTADO ACTUAL DEL G. E. T.

Tras la elección de nuevo presidente provocada por la dimisión de cargo del que hasta ahora lo ocupaba, y que era nuestro compañero Domingo Vedo, el grupo intenta una reestructuración sobre la base de su estado actual, apoyado por la lógica animosidad de Ricardo Belascoain, presidente en estos momentos.

Uno de los principales problemas con que se choca, es la clásica falta de un material efectivo que sufre todo grupo que tenga un mínimo de actividad. Esto se deduce, como puede adivinarse fácilmente, de las escasas posibilidades económicas con que cuenta un grupo espeleológico, y que en nuestro caso se reduce a las cuotas mensuales de los miembros que lo formamos.

Cabe resaltar el interés tomado para iniciar un ciclo de charlas, de un nivel elemental, que tratarán, siempre enfocadas al fenómeno espeleológico, sobre geología, hidrología, topografía y fotografía. Estas serán llevadas a cabo cuando el individuo o individuos del grupo que se consideren más competentes en las materias, les sea posible organizarlas, y se informará sobre ellas en la cartelera correspondiente del local social, con suficiente antelación.

Finalmente, queremos hacer constar, la firme repulsa del GET hacia la constante y creciente degradación de que es objeto el "Macizo de Garraf", con las consiguientes irreparables alteraciones que ello representa.

José M.ª Franco - Miembro del GET

tar contra els perills, però el dia en què trobin un altre burí que sigui valent i simpàtic, et deixaran, i llavors ja no tindràs ningú amb qui anar.

El burí antipàtic es va posar histèric i, mentre els pitjava fora de casa seva, deia plorant:

— No és veritat! jo no estic sol! tinc els meus amics que no em deixaran! marxeu!!

— Està bé —va dir el Gran Burí— ara marxem, però quan et trobis sol pensa que ja t'ho havien dit, però llavors potser serà tard.

Els burinets es van reunir tots a la plaça del Clavell i van decidir que, ja que no volia canviar ni havia demanat perdó, l'esborrarien de les seves vides, és a dir: l'ignorarien. Es comportarien així fins que canviés.

Durant un temps el burí antipàtic anava pel carrer amb la seva cara d'enfadat, però intentava parlar amb la gent. Però ells feien veure que no el sentien ni el veien. Se'l veia sol i enfadat. Ell donava la culpa de tot el que li passava als altres, no volia veure que la culpa era seva. Esperava que tots els burinets canviessin de forma de pensar, quan el qui havia de canviar era ell. I esperant que els altres canviessin van passar anys i anys. Tan de temps va passar que els burinets el van oblidar; de tant fer veure que no el veien, ja no el veien; de tant fer veure que no el coneixien, quan passava pel carrer no sabien qui era. I el burí antipàtic seguia fent mala cara i estava enfadat. Esperava que un dia o altre els burinets li donarien la raó. Tan de temps va esperar que es va morir. Un dia ja no es va llevar i va quedar sobre el llit amb els ulls tancats i la cara d'empipat. Una setmana després, encara hi estava. Al seu voltant no hi havi ningú que plorés ni que estés trist. Estava sol.

NYAGA

Diumenge, dia 20 de Febrer

Participació a les COMPARSES

Inscripcions a Secretaria de 8 a 10 del vespre

Diumenge, 13 de Març-Matí, 10,30

Assemblea General Ordinària de Socis

G. E. A. M.

RESUMEN DE LAS PRINCIPALES ACTIVIDADES LLEVADAS A CABO DESDE ENERO A NOVIEMBRE DE 1976

ENERO

1 al 4: Travesía invernal: Nuria, Puigmal, Pic del Segre, Pic d'Eine, Nou-fonts, Nuria. F. X. Rabat y Jordi Candela del G. Muntanya de l'A. E. Talaia.

1.ª quincena: 1.ª Ascensión: Pico de Peña Vieja por la vía de los Tres Espolones (Picos de Europa) por Angel Vedo y amigos de Madrid.

FEBRERO

15: 1.ª Ascensión local: Vía Santacana de Les Penyes Roges (La Riba), por Pau Muntaner y Federico Linares.

23: 2.ª Ascensión local: Vía G.A.M. del Bisbe (Montserrat) por Angel Vedo y Lluís Soler.

MARZO

18, 21: Ascensión al Pico de Aneto por Vallhiverna, efectuada por Toni Albalate, Manuel Marín, Manuel Busquets, Xavier Ventosa y F. Xavier Rabat.

8: 1.ª Ascensión local: Vía García-Vidal en la Miranda de les Boiges (Montserrat), por Juan Chaparro y Antonio Sánchez del G.E.D.E.

ABRIL

25: Ascensión a la Vía del Curset (Penyes de Can Mercet), por Angel Vedo, Pau Muntaner, Juan Chaparro y Emilio Gallego.

MAYO

23: 1.ª Ascensión local a la Vía GEAM (Reus) de Les Penyes Roges (La Riba), por Angel Vedo, Lluís Soler y Pau Muntaner.

23: Ascensión a la Vía C.A.D.E. de Terradets (hasta la feixa), por Juan Chaparro y Joaquín Catalá.

JUNIO

29: 1.ª Ascensión local: Vía Lerin en la pared de Fareña, por J. Chaparro, Amadeo Bonet y Magí Alegre (GEAM de Reus).

28: Ascensión por la Vía Lusilla, al Gorro Mariner (Montserrat), por Angel Vedo, Pau Muntaner y Lluís Soler.

1 al 4: Ascensión a la Pica d'Estats, por Toni Russell y amigos de Sitges.

JULIO

3 al 4: Ascensión al Besiberri N., por la arista N.E., por Toni Albalate, Jaime Marín, Manuel Marín y Manuel Busquets.

25: Ascensiones a las vías Banzo, Sense Nom, Alegre-Bonet, por Toni Russell y amigos de Reus.

PECES URGENTS

netejaes en sis hores

Tomàs, 14 - Tel. 893 06 76

VILANOVA I LA GELTRU

AVUI, DEMA i SEMPRE

MOBLES

MONTAGUT

VILANOVA I LA GELTRU

AGOSTO

3 al 12: Travesía de los 15 Gendarmes (desde Tuca de Campamento 2.630 m. al Pico de Alba 3.118 m.), y ascensiones a: El Casca, Torre, Espalda y Cilindro de Marbore, la Cascada Brullé y Monte Perdido, efectuadas por Antoni Albalate, M. Busquets y Jaume Marín.

2 al 12: Intento a la Vía Bonatti del Gran Capucin en el Macizo del Mont Blanch (Chamonix). Abandono en la mitad de la vía, por Lluís Soler y Pau Muntaner.

1.ª semana: Intento a la pared Norte del Eiger (Interlaken); abandono a los 500 m. de la vía, por Angel Vedo y amigos de Madrid.

3 al 9: Ascensiones a los picos de Rossell y Tempestades, por J. Chaparro y Ricardo Blasco.

5 al 8: Intento al Vignemale por la Arista de Gaube y ascensión al Monte Perdido, por F. X. Rabat, Xavier Ventosa, Jani Ferrer y Armando Sampere, de la Secció de Muntanya de l'A. E. Talaia.

6 al 17: Ascensión al Besiberri N. y Crestas del Medio, Punta Alta, Montardo, Aneto y Pederna, por Toni Rossell y amigos de Sitges.

Ascensión a la Vía G.A.M. de la pared de Diables (Montserrat) por Angel Vedo y amigos de Madrid.

SEPTIEMBRE

5: Ascensión a la Santacana de la Momia (Montserrat), por Angel Vedo, Pau Muntaner y Lluís Soler.

OCTUBRE

9 al 12: Travesía desde el Collado de Salencas hasta la Brecha de Tempestades, por Lluís Soler, Toni Albalate, Andreu Catalá y Toni Rossell.

9 al 12: 1.ª Ascensión a la pared de Selles, vía Magí, por J. Chaparro, Amadeo Bonet, Pere Alegre y Angel.

NOVIEMBRE

23: 1.ª Ascensión a las Penyes Roges de la Riba, vía Magí, por J. Chaparro y Amadeo Bonet (GEAM de Reus).

29: Asistencia a la Asamblea del G.A.M.E. en Caralps, con recorrido a las Rocas de Tot lo Món, efectuado por Angel Vedo y Toni Pamplona.

El Butlletí del mes de desembre no va sortir per falta d'original. Els articles reflexen només l'opinió de llurs autors.

President: Lluís Daviu - Dirc. Circular: David Vidal - Secretari: Josep Candela

CRISTALES CUELLAR

ESPEJOS, VIDRIOS Y CRISTALES
PLANOS DE TODAS CLASES

VENTANAS **VENTIKLAR**

SAN GERVASIO, 10 - TEL. 8932393
VILANOVA I LA GELTRU

Esports TIPLAY

Rambla Vidal, 17 - Tel. 893 43 42

Us oferim tota mena d'equips per a practicar
qualsevol esport

Hockey - Basquetbol - Tennis - Fútbol - Gimnàstica

Alpinisme - Esquí - Camping - Atletisme, etc.

AUTO VENTA VILLANUEVA

de

D. LIDERICO JIMENEZ LOPEZ

Concesionario para toda la Comarca del Garraf
de

Les invita admirar su extensa gama de vehículos en sus
diversos modelos

Fiesta - Fiesta L - Fiesta S - Fiesta Ghia

CARNICERIA

AURORA

Joan Morata

Mercat Públic, 29-30 - Tel. 893 22 94

Marqués del Duero, 7 - Tel. 893 02 71

COMPTES CORRENTS AGILITAT TRADICIONAL

Caixa d'Estalvis del Penedès

OFICINES A VILANOVA:

Carrer General Yagüe, 8
Carrer Aigua, 121
Rambla Calvo Sotelo, 134